

להיות בתשובה תמיד

חשיבות הקדושה של האדם בעיני הבריות אינה צריכה להחליש את הדעת מפני התביעות שיש לו על עצמו, שהן הנה יסודות התשובה, המביאה לכל ההתעלות, המושיעה את היחיד ואת העולם כולו. אמנם צריכה היא החשיבות הזאת לעורר את תכונת הענוה בכל מלואה, שההתעמקות בשרשה מביאה היא את העטרה של החכמה כולה.⁽¹⁾ ולשמירת הענוה, לחדורה בכל מחבואי הנשמה, תכונת הגבורה דרושה היא.⁽²⁾ וההדר החיצוני הבא מתוך החברה הרי הוא מחזק את היסוד של הגבורה, שיוכל לצאת בבהירות צחצחיותו אחרי שמזדקק מתוך הזוהמא של הגאווה. (אורות התשובה טו, ב')

1) "מה שעשתה חכמה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסוליתה." ~ ירושלמי שבת, פרק א', הלכה ג'

2) כי הוי חזי אמבוהא (כבודה) אבתריה אמר "אם-יעלה לשמים שיאו, וראשו לעב יגיע. כגללו, לנצח יאבד ראיו, יאמרו איו". (איוב כ, ו')

מר זוטרא חסידא כי הוו מכתפי ליה בשבתא דריגלא אמר הכי "כי לא לעולם חסון; ואם-נזר, לדור ודור" (משלי כז, כד')